

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122211543
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4122211543.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého L. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, Sládkovičova 3 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: otca X. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. N., I.XX/X a matky Bc. F. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. W., K. XXX, zast. Advokátska kancelária Gabriel Orlík s. r. o. so sídlom Topoľčianky, Žitavanská 20, IČO: 36 858 722, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. marca 2023 č. k. 24P/297/2022-60 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** takto:

Súd mení rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/82/2021-23 zo dňa 03. 06. 2021 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že znižuje jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého L. F., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 200 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 21. 11. 2022, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/82/2021-23 zo dňa 03. 06. 2021 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že znížil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého L. F., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 200 eur na sumu 140 eur mesačne, počnúc dňom 21. 11. 2022, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine, § 52 CMP. Uviedol, že otec maloletého L. sa svojím návrhom, doručeným súdu dňa 21. 11. 2022 domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 200 eur na sumu 40 eur mesačne od decembra 2022. Svoj návrh odôvodnil tým, že sa zmenili jeho schopnosti, možnosti a finančná situácia, nakoľko sa mu v máji 2022 narodil syn W., od októbra 2022 sa presťahovali z nevyhnutných dôvodov do 3-izbového nájomného bytu, čím mu stúpili náklady na bývanie a od 01. 11. 2022 je nezamestnaný z dôvodu ukončenia pracovného pomeru dohodou so zamestnávateľom. Z jeho strany to bolo z dôvodu neustáleho porušovania Zákonníka práce zo strany zamestnávateľa. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh otca na zníženie výživného na maloletého L. bol podaný dôvodne, nakoľko od poslednej úpravy výživného došlo na strane účastníkov konania k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti otca. V čase poslednej úpravy výživného dosahoval otec maloletého dieťaťa priemerný čistý mesačný príjem spolu s cestovnými náhradami v sume 1.508,94 eura, ktorú tvorila čistá mzda vo výške 570,70 eura

a cestovné náhrady vo výške 938,24 eura. V čase ukončenia pracovného pomeru u zamestnávateľa PKP - SK s. r. o. bol priemerný čistý mesačný príjem otca podstatne nižší a to mzda s cestovnými náhradami spolu vo výške 968,13 eura (čistá mzda 640,14 eura a cestovné náhrady 327,99 eura). Otec bol následne po ukončení tohto pracovného pomeru na základe jeho podnetu, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a jeho príjem spočíval v poberaní podpory v nezamestnanosti. Aj napriek tomu, že vykonával prácu na základe dohody o vykonaní práce, jeho príjem nebol vyšší ako ten, ktorý bol schopný dosiahnuť v čase výkonu práce pre spoločnosť PKP - SK s. r. o. Aktuálne je otec znovu zaradený do pracovného procesu formou riadneho pracovného pomeru, jeho príjem je zatiaľ zdokladovaný iba za pomernú časť mesiaca - 16 dní a za toto obdobie otec bol schopný dosiahnuť čistú mzdu spolu s daňovým bonusom a finančným príspevkom na stravné vo výške 656,92 eura. Nie je predpoklad, že by príjem u tohto zamestnávateľa bol vyšší ako u predchádzajúceho zamestnávateľa v čase skončenia jeho pracovného pomeru. Súd preto pri úprave výživného vychádzal z príjmu otca, ktorý mohol dosahovať, pokiaľ by zostal aj naďalej pracovať v spoločnosti PKP - SK s. r. o., pretože tento žiadnym spôsobom nepreukázal, že by uvedený pracovný pomer musel byť z objektívnych dôvodov ukončený. Súd v tomto prípade využil ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine a ukončenie pracovného pomeru otca považoval za bezdôvodné vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Pri úprave výživného preto vychádzal z príjmu, ktorý otec dosahoval u tohto zamestnávateľa v čase, keď otec pracovný pomer ukončil, to znamená z príjmu vo výške 938,24 eura mesačne. Podstatná zmena pomerov na strane otca tak spočíva v ním nezavinenom poklese príjmu (čo potvrdil aj uvedený zamestnávateľ) zo sumy 1.508,94 eura na sumu 938,24 eura. Ďalšia podstatná zmena na jeho strane spočíva v pribudnutí vyživovacej povinnosti voči maloletému W. F.. Keďže matka tohto dieťaťa je na rodičovskej dovolenke, jej príjem spočíva iba v poberaní rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa, je zrejmé, že gro vyživovacej povinnosti voči tomuto dieťaťu spočíva na strane otca. Príjem matky maloletého dieťaťa sa naopak oproti príjmu, z ktorého súd vychádzal v čase rozvodu manželstva, zvýšil a to zo sumy 490,27 eura na sumu 819,19 eura, pričom matka tiež poberá aj zvýšené prídavky na maloleté dieťa v tomto roku vo výške 60 eur mesačne. Aj keď zvyšujúci sa vek maloletého dieťaťa, odôvodňuje skôr zvýšenie vyživovacej povinnosti, z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že podstatná zmena pomerov na strane otca spočívajúca v znížení jeho príjmu a pribudnutí vyživovacej povinnosti, mu nedovoľuje ďalej prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa sumou 200 eur mesačne. Preto súd návrhu otca na zníženie výživného čiastočne vyhovel a jeho vyživovaciu povinnosť znížil zo sumy 200 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne, pričom takto určené výživné považoval za primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj súčasným schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Zníženie výživného súd stanovil od podania návrhu, nakoľko už v tom čase existovali dôvody pre jeho zníženie. Súd ale zároveň poukázal na ustanovenie § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ktorý hovorí o tom, že spotrebované výživné sa aj napriek jeho zníženiu do minulosti nevracia. O trovách konania súd rozhodol tak, že nárok na ich náhradu v zmysle ustanovenia § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla včas podaným odvolaním matka, majúc za to, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne. Poukázala na zmenu pomerov na strane dieťaťa, ktoré je staršie a vyspelejšie, dieťa začalo navštevovať základnú školu - od septembra 2022 nastúpilo do 1. ročníka ZŠ v G. W.. T. toho, je treba brať do úvahy aj reálne zvyšovanie nákladov na maloleté dieťa, ktoré je objektívne a ktoré vyplýva z celkovej doby, v ktorej žijeme, a to vzhľadom na celkové zvyšovanie nákladov, infláciu a ďalšie položky, ktoré ovplyvňujú život. Má za to, že súd mal skúmať, prečo otec nedosahoval u toho istého zamestnávateľa rovnaký príjem ako pri prvom rozhodovaní o výživnom. Prečo sa mu znížil príjem na cestovných náhradách o viac ako 600 eur. Podľa jej názoru nemal súd prihliadať na znížený príjem bez zistenia, prečo sa tento znížil, ale naopak, mal vychádzať z toho, že príjem sa otcovi neznižil. I keď je pravdou, že otcovi sa narodilo ďalšie dieťa, avšak s dieťaťom a jeho matkou žije v spoločnej domácnosti, pričom táto matka má príjem - rodičovský príspevok. Naopak, ona je samoživiteľka, nemá iného partnera, s ktorým by si delila náklady. Otec má zvýšené náklady na domácnosť len v sume 60 eur mesačne, ktoré si delí so spolužijúcou osobou, takže v konečnom dôsledku má náklady na bývanie nižšie, ako boli pri prvom rozhodovaní o výživnom. I keď ona má vyšší príjem, ale aj náklady na domácnosť sa jej zvýšili. Takisto je treba brať do úvahy aj tú skutočnosť, že zvýšený príjem je len dočasný, kým zastupuje kolegyňu - inak má pracovný pomer na skrátenej pracovný úväzok. Otec nad rámec výživného určeného súdom neprispieva, a takisto ani v rámci stretávania sa s mal. dieťaťom tohto neberie na prespatie k

sebe, ale zanesie ho k starým rodičom. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh na zníženie výživného zamietne, prípadne rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vracia súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že pôvodné výživné v sume 200 eur bolo dohodou a bolo určené nad rámec bežného výživného, pričom nakoľko sa zmenili jeho pomery, nemôže platiť takú výšku výživného. I keď maloletý L. začal navštevovať základnú školu, matka pri tejto zmene nepožiadala o zvýšenie výživného, takže má za to, že zvýšené výdavky nemala problém uhrádzať. Všeobecné zvyšovanie nákladov, o ktorých matka píše, nastalo aj u neho s maloletým W., ktorý je batola a náklady na neho sú zvýšené. Vyjadrenie matky, že je samoživiteľka je nepravdivé, pretože táto si náklady na bývanie delí so svojimi rodičmi. Zvýšenie jeho nájomného po presťahovaní sa do 3- izbového bytu bolo zo sumy 174,05 eura na sumu 333,29 eura. To, že má matka zvýšený príjem dočasne, lebo inak pracuje na skrátenej úväzok, je dobrovoľné rozhodnutie matky, pretože si takisto môže nájsť prácu na celý úväzok.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť.

5. Predmetom konania je návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému L., nar. XX. XX. XXXX. Podaným návrhom otec žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého syna zo sumy 200 eur mesačne na sumu 40 eur mesačne, dôvodiac, že sa podstatne zmenili jeho schopnosti, možnosti a finančná situácia v súvislosti s plnením si jeho vyživovacej povinnosti. Uviedol, že v máji 2022 sa mu narodil syn W., a teda mu pribudla vyživovacia povinnosť, ako i to, že od 01. 11. 2022 je nezamestnaný, z dôvodu skončenia pracovného pomeru vo firme PKP-SK s. r. o., Prílepy.

6. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zníženie.

7. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane, či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnuť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Naviac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

8. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť a znížiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletého L. zo sumy 200 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 21. 11. 2022. Odvolací súd, na rozdiel

od súdu prvej inštancie, dospel k iným právnym záverom, ktoré mali za následok zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že ukončenie pracovného pomeru otca považoval za bezdôvodné vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania a zárobku, keď otec nepreukázal, že pracovný pomer v spoločnosti PKP-SK s. r. o. musel byť ukončený z objektívnych dôvodov, takýto záver súdu prvej inštancie je potrebné považovať za správny, keď následne súd prvej inštancie posúdil možnosti a schopnosti otca prispievať na výživu maloletého L. v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine. I keď v prípade posudzovania možností a schopností otca prispievať na výživu maloletého L. je potrebné vychádzať z príjmu otca v spoločnosti PKP-SK s. r. o., tak ako na uvedené správne poukázal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a ktorú skutočnosť v konečnom dôsledku nespochybnil ani otec, je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie tieto schopnosti a možnosti otca vyhodnotil čiastočne nesprávne v tom, že pri porovnávaní zmeny pomerov na strane otca v jeho zárobkoch vzal ako porovnávací artikel jedinú sumu príjmu, ktorá je však v danom prípade tvorená nielen pravidelným netto príjmom otca, ale i vyplatenými cestovnými náhradami, ktorých primárnou úlohou je pokrývať náklady otca v rámci pracovnej cesty, a tak ich nie je možné v celom rozsahu vnímať ako prostriedok na uspokojovanie životných potrieb otca a jeho rodiny. Účelom cestovných náhrad je predovšetkým zabezpečenie základných potrieb zamestnanca na pracovnej ceste, nepochybne však zvyšná časť vyplatených cestovných náhrad môže byť otcom využitá iným spôsobom. Preto v celkovom príjme otca je potrebné zohľadniť i cestovné náhrady, avšak nie je dôvod na to, aby sa tak dialo v celej ich výške, vzhľadom na ich primárny účel, ale tie, ktoré otec nespotrebuje na uspokojenie jeho základných životných potrieb v rámci výkonu pracovnej cesty. Súd prvej inštancie v zásade jednou sumou posúdil zmenu zárobkových pomerov otca, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že príjem otca zo sumy 570,70 eura (v čase poslednej úpravy výživného) vzrástol na sumu 640,14 eura, k poklesu došlo v cestovných náhradách, ktoré zo sumy 938,24 eura klesli na sumu 327,99 eura. Tak, ako už odvolací súd uviedol vyššie, primárnym účelom tejto položky je uspokojenie základných životných potrieb otca na služobnej ceste, v konečnom dôsledku nie je známe, akú sumu na tento účel otec využíval, možno len uzavrieť, že to bola suma, ktorá mu doposiaľ, do doby narodenia maloletého W. a skončenia pracovného pomeru v spoločnosti PKP-Sk s. r. o., spolu s príjmom umožňovala uhrádzať výživné vo výške 200 eur mesačne. Závery súdu, ktorý však paušálne pojal sumu priemerného netto zárobku otca spolu s vyplatenými cestovnými náhradami a takýmto spôsobom vykonal komparáciu, sú v zásade skresľujúce, pretože otcovi sa priemerný netto zárobok zvýšil, i keď mu poklesla výška vyplatených cestovných náhrad (ktorá v celej svojej výške nemôže slúžiť ako porovnávací artikel), z čoho možno potom uzavrieť to, že priemerný mesačný príjem otca sa zvýšil, ako i súčasne konštatovať, že časť nákladov otca je jednoznačne hradená i cestovnými náhradami, ktoré má otec vyplatené. V tomto kontexte je obtiažne uzavrieť, aká je výška nespotrebovaných cestovných náhrad otca, určená na uspokojovanie jeho ďalších potrieb mimo zamestnania, pretože v tomto smere neboli jednak produkované žiadne skutkové zistenia a ani nebolo zrejmé, či otec v minulosti pri poberanej sume 938,24 eura spotreboval väčší podiel cestovných náhrad pri služobnej ceste ako pri poberanej sume 327,99 eura. Každopádne možno len uzavrieť, že k poklesu príjmu otca nedošlo, pričom tento je zvyšovaný úmerne nespotrebovanou časťou vyplatených cestovných náhrad, ktorých spotrebu je otec schopný bezpochyby vo svoj prospech ovplyvniť tak, aby z týchto prostriedkov získal na svoje životné potreby čo najvyšší podiel. V kontexte súdom konštatovanej zmeny pomerov u otca v súvislosti so zárobkovými pomermi potom sú závery súdu prvej inštancie nepresné v tom, že zárobok dosahovaný otcom bolo potrebné diferencovať na jeho priemerný mesačný netto príjem, ktorý sa zvýšil a na vyplatené cestovné náhrady, ktoré vo všeobecnosti z časti slúžia na uspokojovanie základných životných potrieb zamestnanca.

10. Zásadnou zmenou pomerov, ktorá u otca nastala, je narodenie syna W. a pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti, ktorá má za následok to, že je dôvodné v prípade otca konštatovať takú zmenu pomerov, ktorá má vplyv na plnenie si jeho vyživovacej povinnosti voči synovi L.. V komplexe posúdenia všetkých okolností tejto veci, zohľadňujúc i to, že príjem matky sa od posledného rozhodovania zvýšil, zohľadňujúc vyššie uvedenú zmenu pomerov na strane otca, v rámci ktorej je zásadnou skutočnosťou pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti otca, tiež to, že otec sa opätovne zaradil do pracovného procesu, s potenciálom dosahovania príjmov porovnateľných s príjmami dosahovanými doposiaľ (vzhľadom na obdobný druh výkonu práce), ako i zohľadňujúc rast životných nákladov, ktoré však i napriek tomu, že maloletý L. je už žiakom základnej školy neboli preukázané v žiadnom takom rozsahu, ktorý by vo vzťahu k poslednému rozhodovaniu súdu o výživnom tvoril zásadný rozdiel, mal odvolací súd za to, že je dôvodné zníženie výživného na maloletého L., ale na rozdiel od súdu prvej

inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 200 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, ktorú v kontexte hodnotených okolností tejto veci považoval za primeranú.

11. Pokiaľ matka namietala, že ona je samoživiteľkou, pričom na úhrade nákladov rodiny maloletého W. sa podieľajú obaja jeho rodičia, takáto argumentácia nie je namieste, pretože v prípade oboch maloletých detí majú obaja rodičia vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, pričom v prípade maloletého W., ktorého matka je t. č. na rodičovskej dovolenke a zabezpečuje nepretržitú starostlivosť o dieťa, sa väčší podiel finančnej starostlivosti presúva na otca dieťaťa. I z hľadiska úhrady životných nákladov je dôvodné uviesť, že matka žije v domácnosti s rodičmi, a teda ani v tomto ohľade náklady na bývanie neznáša v celom rozsahu sama. Pokiaľ ďalej tvrdila, že zvýšený príjem má v jej prípade dočasný charakter, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bolo jednoznačné, aký bol jej priemerný mesačný príjem za posledných 12 mesiacov a z tohto príjmu bolo dôvodné vychádzať, bez ohľadu na to, akým spôsobom nastane zmena jeho výšky v budúcnosti, resp. v bližšie neurčenej dobe v budúcnosti.

12. S ohľadom na vyššie konštatované mal odvolací súd za to, že možnostiam, schopnostiam a pomerom otca zodpovedá vyživovacia povinnosť otca na maloletého L. vo výške 150 eur mesačne, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca na mal. L. zo sumy 200 eur na sumu 150 eur mesačne, čím súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13C/82/2021-23 zo dňa 03. 06. 2021 v časti určenia vyživovacej povinnosti.

13. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).